

Imaginea reductionista si unidimensională a persoanei reprezintă o ipoteză de bază a modernității iluministe, indiferent de varianta liberală sau socialistă în care este dezvoltată aceasta antropologie. Esecul acestui experiment la nivel cultural, social și economic devine din ce în ce mai vizibil astăzi pentru toți cei încă neanesteziați total de reeducarea publică.

Alternativa nu o reprezintă un paseism romantic, ci o întoarcere fundamentală la criterii de rationalitate discursivă, la o teorie clasică a valorilor și, cel mai important, la o imagine multidimensională, karamazoviană a naturii umane.

Ceea ce unește în bună măsură comentariile publicate pe această platformă este atasamentul fata de o ordine naturală distrusa, fata de autori clasici, fata de o lume în care “politetea a facut ultimele reverente”. În același timp ne displace ingineria socială, progresul, elitele artificiale și, în general, cam tot ce are legătura cu a faptul de a fi modern.